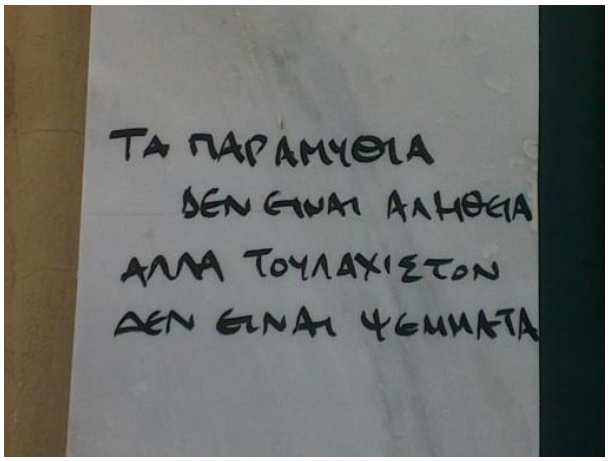
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Παναγιώτης Μαυροειδής



Η ωμή αλήθεια του χρέους

* 8 Μαΐου – Η Ελλάδα πρέπει να μετακυλήσει πάνω από 1,4 δισ. ευρώ σε έντοκα γραμμάτια

* 12 Μαΐου – Η Ελλάδα πρέπει να πληρώσει στο ΔΝΤ περίπου 763 εκατ. Ευρώ

* 15 Μαΐου – Η Ελλάδα πρέπει να μετακυλήσει πάνω από 1,4 δισ ευρώ σε έντοκα γραμμάτια

* 23 δις είναι το σύνολο των υποχρεώσεων μέχρι τέλους Αυγούστου

Το ψεύδος της διαγραφής

Η κυβέρνηση πληρώνει κανονικά αρπάζοντας και τα **διαθέσιμα των φορέων**, την ίδια ώρα που ψάχνει να βρει αν το χρέος είναι …νόμιμο με την ”επιτροπή αλήθειας”!

Με τη συμφωνία της 20ης Φλεβάρη η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει ρητά δεσμευτεί ότι θα πληρώνει το χρέος ‘’πλήρως και εγκαίρως’’, ο δε Υπουργός Οικονομικών δήλωσε -από τις ΗΠΑ!- ότι η Ελλάδα ‘’θα πληρώνει το χρέος στο διηνεκές’’.

Το αντικειμενικό γεγονός

Ο ΣΥΡΙΖΑ διαχειρίζεται τεχνηέντως την πολιτική επιλογή να ….διαγράψει τα περί διαγραφής χρέους και στάσης πληρωμών, επικαλούμενος την έλλειψη λογιστικού ελέγχου που θα αποφανθεί περί νομιμότητας ή παρανομίας του χρέους.

Οριακά, η κυβέρνηση χρησιμοποιεί κατά περίπτωση και κατά το δοκούν το λογιστικό έλεγχο για να διαπραγματευτεί κάτι από το πρώτο. Αλλά σε ποιά διαπραγμάτευση; Μα αυτή που υπακούει σε ένα πρωτότυπο κανόνα: "Πρώτα δήλωση παράδοσης και μετά διαπραγμάτευση"!

Άλλο η κυβέρνηση, άλλο η Επιτροπή Αλήθειας για το Δημόσιο Χρέος;

Βεβαίως όχι! Στο βαθμό, που όλα τούτα συνιστούν όψεις μιας συγκεκριμένης πολιτικής στρατηγικής "συμβιώνουμε με χρέος, ευρωζώνη και ΕΕ και ότι μείνει για μισθούς, δουλειές και δημόσια κοινωνικά αγαθά", όχι απλά η κυβέρνηση, αλλά και το ευρύτερο πολιτικό αστικό σύστημα και το βαθύ κράτος, πέφτουν πάνω στη στήριξη της Επιτροπής. Διαβάστε ποιοι δήλωσαν παρόντες στη διαδικασία συγκρότησης:

Ήταν όλοι εκεί…
Δίνουμε το λόγο στη Ζωή Κωνσταντοπούλου:

*"Στη διαδικασία, λοιπόν, αυτή υπήρξε εκπροσώπηση της πολιτείας στο ανώτατο επίπεδο. Υπήρξε παρουσία και εκπροσώπηση του **Προέδρου της Δημοκρατίας**, ο οποίος απηύθυνε χαιρετισμό. Υπήρξε παρουσία του **Πρωθυπουργού**, ο οποίος παρέστη κατά την έναρξη καταγράφοντας και αυτός τη στήριξή του στο έργο της Επιτροπής.*
Υπήρξε παρουσία πολλών θεσμικών παραγόντων. Αναφέρω ενδεικτικά τις Προέδρους δύο Δικαστικών Ενώσεων, την Πρόεδρο της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, κυρία Θάνου-Χριστοφίλου, την Πρόεδρο της Ένωσης των Λειτουργών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κυρία Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, τον Πρόεδρο της Αρχής για τον Έλεγχο των Δημοσίων Συμβάσεων, κ. Δημήτριο Ράικο, τον Πρόεδρο της Αρχής για το Ξέπλυμα, Αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Γιώργο Παντελή, τον Υποδιοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, Καθηγητή Γιάννη Μουρμούρα. Ενδεχομένως να λησμονώ και κάποιους".
… και ειδικά η κυβέρνηση

Ξανά η Πρόεδρος της Βουλής:
"Είχαμε τον Υπουργό Επικρατείας για την καταπολέμηση της διαφθοράς, τον κ. Παναγιώτη Νικολούδη, ο οποίος επίσης δεσμεύτηκε σε σχέση με το κομμάτι εκείνο που αφορά τη διαφθορά και συνέτεινε στη διόγκωση του χρέους.
Είχαμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Νίκο Παρασκευόπουλο, που αναφέρθηκε στα ζητήματα των δικογραφιών οικονομικής εγκληματικότητας κατά του Δημοσίου -που επίσης επιβάρυναν το χρέος-, αλλά και σε ένα ειδικό ζήτημα, εκείνο της λειτουργίας του ΤΑΙΠΕΔ και της επιβάρυνσης που προκλήθηκε από τη δράση του.
Είχαμε επίσης τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών κ. Νίκο Χουντή, ο οποίος έχει το

χαρτοφυλάκιο των σχέσεων των ευρωπαϊκών θεμάτων και ο οποίος ανέδειξε τη σημασία της ευθύνης που υπάρχει στα ευρωπαϊκά όργανα και στα θεσμικά όργανα των διεθνών οργανισμών για τη διαχείριση του ζητήματος της αποπληρωμής του χρέους.
Είχαμε τον Υπουργό Οικονομικών κ. Γιάνη Βαρουφάκη, ο οποίος, αντίθετα με τα ρεπορτάζ που είδα να προβάλλονται, το πρώτο πράγμα που είπε με τον πιο απερίφραστο τρόπο ήταν ότι θέτει στη διάθεση της Επιτροπής όλες τις υπηρεσίες του Υπουργείου.
Είχαμε, επίσης, τον Αναπληρωτή Υπουργό Πολιτισμού κ. Νίκο Ξυδάκη, τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού για τον τομέα των υποδομών κ. Χρήστο Σπίρτζη.
Είχαμε τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών κ. Δημήτρη Μάρδα, που έχει το χαρτοφυλάκιο και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και του ΟΔΔΗΧ, τα οποία έθεσε επίσης στη διάθεση της Επιτροπής. Αυτό έχει τεράστια σημασία, γιατί η εμπειρία από τις επιτροπές λογιστικού ελέγχου και αλήθειας ήταν η μη συνεργασία των αρμοδίων φορέων.
Είχαμε τον Υφυπουργό Επικρατείας για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου, τον κ. Τέρενς Κουίκ,

την Αναπληρώτρια Υπουργό Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Θεανώ Φωτίου,

την Αναπληρώτρια Υπουργό Εργασίας για την καταπολέμηση της ανεργίας κ. Ράνια Αντωνοπούλου,

τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Παναγιώτη Σγουρίδη,

τον Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος στο Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, τον κ. Γιάννη Τσιρώνη".

"Σύμπλευση και σύμπνοια"

Πιο σαφής δε θα μπορούσε να είναι η Ζωή Κωνσταντοπούλου:

*"Νομίζω ότι με την **παρουσία των τριών πολιτειακών παραγόντων** που εκπροσωπούν τη θεσμική πολιτειακή εξουσία -δηλαδή του πρώτου πολιτειακού παράγοντος, του Προέδρου της Δημοκρατίας, του δεύτερου πολιτειακού παράγοντος, του Πρωθυπουργού της χώρας και του τρίτου πολιτειακού παράγοντος, της Προέδρου της Βουλής- θα έπρεπε να είναι κατάδηλο ότι εδώ υπάρχει μια **σύμπλευση και σύμπνοια στην υπηρέτηση αυτού του σκοπού,** που είναι σύστοιχος και σύμφυτος με το δημόσιο συμφέρον".*

Κατά τα άλλα, πράγματι, στο βαθμό που πρέπει να γίνει συγκεκριμένη πολιτική διαχείριση

της ακάλυπτης πολιτικής πλάτης του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και να αξιοποηθεί κατά περίπτωση στην ”διαπραγμάτευση” (πάντα θα υπάρχει η ...ηθική διάσταση του ζητήματος του χρέους, όπως και με τις Γερμανικές αποζημιώσεις), η κυβέρνηση θα κρατά τις ασφαλείς αποστάσεις από την Επιτροπή. Θα στηρίζεται και θα αδειάζει στην ψύχρα ανάλογα με την περίσταση. Αν μάλιστα βρίσκει και τα κάνει, ακόμη καλύτερα για αυτήν.

Αυτή είναι η γυμνή, ολόγυμνη αλήθεια. Από εκεί και πέρα πρέπει να αρχίζουν οι κρίσεις και η στάση του καθενός.

Ποιός είναι ο στόχος της Επιτροπής;

Διαβάζουμε:

«Αντικείμενο της Επιτροπής αποτελεί η αναζήτηση, η συλλογή και επεξεργασία, με οργανωμένο και επιστημονικό τρόπο, όλων των στοιχείων που συνδέονται με τη δημιουργία και τη διόγκωση του δημοσίου χρέους, με σκοπό τον ***προσδιορισμό του τμήματος ή του ποσοστού του χρέους για το οποίο θεμελιώνονται επιχειρήματα χαρακτηρισμού του ως επονείδιστου ή παράνομου*** *ή απεχθούς ή αθέμιτου, τόσο στη μνημονιακή περίοδο, ήτοι από τον Μάιο του έτους 2010 έως τον Ιανουάριο του 2015, όσο και στα προηγούμενα έτη. Επίσης, η έγκυρη ενημέρωση των Ελλήνων πολιτών -ζητούμενο ακόμα δυστυχώς- η τεκμηρίωση δημόσιων τοποθετήσεων, η ευαισθητοποίηση της κοινωνίας, της διεθνούς κοινότητας, της διεθνούς κοινής γνώμης και η συγκρότηση επιχειρημάτων και αιτημάτων σχετικά με τη διαγραφή του» (ανάρτηση στην Κοινοβουλευτική Διαφάνεια)*

Με το 78% του χρέους να αποτελεί **επίσημο χρέος** σε ΕΚΤ, ΕΕ, ΔΝΤ, σε εφαρμογή συγκεκριμένου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής και σε μια πραγματικότητα που λέει ότι σε διάστημα μερικών δεκαετιών έχει πληρωθεί τοκογλυφικά ποσό τριπλάσιο του σημερινού ύψους του χρέους, η κυβέρνηση μας διαβεβαιώνει ότι θα ερευνήσει να δεί ποιο χρέος είναι νόμιμο και ποιο παράνομο! Το αν είναι άδικο, ληστρικό και εκμεταλλευτικό είναι άλλο ζήτημα ως φαίνεται...

Και πως θα κριθεί η νομιμότητα ή παρανομία του χρέους;

Ας δώσουμε το λόγο στους πρωταγωνιστές:

ERIC TOUSSAINT:

”Με ρωτήσατε τι είναι ένα νόμιμο χρέος. Ένα νόμιμο χρέος είναι ένα χρέος που έχει

συναφθεί για το δημόσιο συμφέρον, είναι απλό το πράγμα, είναι ένα χρέος το οποίο έχει συναφθεί για το νόμιμο χρέος. Επίσης, είναι νόμιμο όταν τηρεί κανείς το Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους.Ένα παράνομο χρέος, ένα χρέος απεχθές, ειδεχθές, είναι ακριβώς το αντίθετο από ένα νόμιμο χρέος."

Λες και το Σύνταγμα και οι νόμοι είναι αδέκαστοι θεοί, υπεράνω των πολιτικών αποφάσεων και των ταξικών πολιτικών που εφαρμόζονται. Λες και η τελευταία χούντα ή η πιο επιθετική σε ένα στρατιωτικό πόλεμο κυβέρνηση, δε φροντίζει στοιχειωδώς να νομοθετήσει πρώτα το πλαίσιο που θα κινηθεί, να ορίσει το πλαίσιο δικαίου στο οποίο θα ασκήσει την κοινωνικά άδικη πολιτική της. Σε αυτό το περίγραμμα, μόνο οριακά και στις απότομες στροφές προκύπτουν "παρανομίες" και ασυνέχειες.
ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ:

"Να πούμε για το παράνομο, γιατί από εκεί βγαίνει το πως είναι το νόμιμο. Το παράνομο είναι ένα χρέος που πήρα και το διέθεσα χωρίς να έχω τη σύμφωνη γνώμη των πολιτών. Δεν ρώτησα και δεν έμαθε ποτέ ο πολίτης αν εξυπηρέτησε το σκοπό για τον οποίο πήρε αυτό το δάνειο και το οποίο τώρα καλείται να το πληρώσει. Αυτό είναι το παράνομο. Άρα, το νόμιμο είναι το ακριβώς απέναντι, δηλαδή για να πάρεις ένα δάνειο νόμιμο, θα πρέπει να έχεις πάρει τη σύμφωνη γνώμη των πολιτών, θα πρέπει ο πολίτης να γνωρίζει που έχει διατεθεί αυτό και αν εξυπηρέτησε τους σκοπούς για το οποίο αυτό το δάνειο έχει παρθεί".
Σαφέστατη ασάφεια! Και βολική για κάθε πολιτικό σύστημα.

Διότι, η **τυπική και εύκολη απάντηση** (που τα ξεπλένει όλα τελικά) είναι ότι έχουμε αντιπροσωπευτικό κοινοβουλευτικό δημοκρατικό σύστημα, με τις κυβερνήσεις να εκλέγονται και η πολιτική τους να νομιμοποιείται -πάντα έμμεσα- από το λαό.

Μη μας πεί κανείς ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα ρωτήσει τον κάθε ξεχωριστό πολίτη για το αν θα πληρώσει τις δόσεις του ΔΝΤ, διότι αυτό δεν το βλέπουμε...

Μέσα σε ένα πολιτικό σύστημα ανάθεσης, υποκλοπής της λαϊκής θέλησης και τελικά ένα σύστημα κατά περιοριστική (ολιγαρχική και χειραγωγημένη) **εξαίρεση** δημοκρατικό, αναζητούμε την ...**κατ' εξαίρεση ειδική παρανομία** και παράλειψή του. "Πάρε το αυγό και κούρευτο"...

Και αν το χρέος, έστω με μαγικά, βγεί "άδικο" κατά τον άδικο νόμο των αδίκων;

Θα μας πείραζε; ρωτούν με επίδειξης σοφίας πολλοί...

Ακόμη και τούτη την μαγική υποπερίπτωση, η Επιτροπή την υπονομεύει προκαταβολικά, για να μην κατηγορηθεί ίσως ότι θα αποτελέσει ...μορφή δυαδικής εξουσίας κατά φαντασίωση αριστερών, έναντι μιας "διστακτικής" κυβέρνησης.

Παραθέτουμε, την απάντηση του ERIC TOUSSAINT σε ερώτημα που τέθηκε στην συνέντευξη:

"Η αποστολή η οποία μας ανατέθηκε είναι να εντοπίσουμε το τμήμα του χρέους που είναι απεχθές, επαχθές, επονείδιστο και μη βιώσιμο. ***Η αποστολή που μας έχει ανατεθεί δεν είναι να εκφράσουμε συστάσεις στις αρχές*** *της χώρας για την ακολουθητέα στρατηγική".*

Μετάφραση: Θα ετοιμάσουμε κάποια επιχειρήματα, δε θα θέσουμε θέμα διαγραφής, αλλά αν θέλει η κυβέρνηση να θέσει, όποτε και αν, να έχει να πατήσει. Καρμπόν η μεθοδολογία ΟΛΩΝ των ελληνικών κυβερνήσεων για τα πορίσματα και τις αποφάσεις περί κατοχικού δανείου της Ελλάδας προς την Γερμανία...

Διαπραγμάτευση με τους δανειστές και την ευρωζώνη;

Ούτε και αυτός ο στόχος δεν υπηρετείται με μια στοιχειώδη επάρκεια. Τόσο η Πρόεδρος της Βουλής, όσο και ο ERIC TOUSSAINT, εξ αρχής τονίζουν τη συμβατότητα της Επιτροπής με την εξουσία και το πλαίσιο του Ευρωπαϊκού κεφαλαίου:

Η Πρόεδρος της Βουλής, διευκρινίζει ότι η Επιτροπή συγκροτείται:
"...προκειμένου να ασχοληθεί με τη διερεύνηση των γενεσιουργών αιτιών και των αιτίων δημιουργίας και διόγκωσης του δημοσίου χρέους, να πραγματοποιήσει λογιστικό έλεγχο του χρέους και να ερευνήσει ποιο κομμάτι του χρέους είναι παράνομο, μη νόμιμο, απεχθές και επονείδιστο, προκειμένου να συγκροτήσει με συστηματικό τρόπο τα επιχειρήματα απονομιμοποίησης και διαγραφής του, ***σε συνεργασία με το Ευρωκοινοβούλιο και τα Κοινοβούλια των λοιπών χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς,*** *σε συνεργασία, επίσης, και ενεργό αλληλεπίδραση με την κοινωνία..."*

Άρα λοιπόν, τίποτα περισσότερο από αυτό που διατείνεται ότι θα κάνει η κυβέρνηση η ΣΥΡΙΖΑ: πίστη ότι θα πείσει με επιχειρήματα τους εταίρους στην Ευρώπη, ώστε να βρεθεί "ευρωπαϊκή" λύση για το ζήτημα του χρέους, χωρίς να ξεχνάμε τους "διεθνείς οργανισμούς", δηλαδή το ΔΝΤ. Και στην ούγια υπάρχει και η "κοινωνία"...

Πιο σαφές δε γίνεται...

Κατά τον ERIC TOUSSAINT, δεν γίνεται τίποτα περισσότερο παρά **εφαρμογή σχετικών Κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.** Και έχει δίκιο σε αυτό το σημείο.

"Ο Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 2013, που είναι ο Κανονισμός 472, στο άρθρο 7 παράγραφος 9 προβλέπει το εξής:
«Ένα κράτος που έχει ένα πρόγραμμα προσαρμογής και εξυγίανσης θα πρέπει να κάνει έναν πλήρη έλεγχο του χρέους, για να κατανοήσει γιατί το χρέος έφτασε σε μη βιώσιμο επίπεδο και για να ανιχνεύσει ενδεχόμενες παρατυπίες.».
Βεβαίως, τα σχετικά πορίσματα τέτοιων ελέγχων χρησιμοποιούνται ακριβώς για να επιβάλλονται νέα μνημόνια, αλλά και αυτό, ώς φαίνεται, είναι άλλη συζήτηση.

Για ποια Επιτροπή Αλήθειας μιλάμε λοιπόν;

Πρόκειται για μια ψεύτικη αλήθεια ή για ένα αληθινό ψέμα;

Αν δεχτείς το ερώτημα, γελοιοποιείσαι με την όποια απάντηση.

Η σημασία βρίσκεται αλλού:

Ο **αγώνας για στάση πληρωμών** εδώ και τώρα και συνακόλουθα η πολιτική καταδίκη της αθέτησης του στόχου της διαγραφής του χρέους από τον ΣΥΡΙΖΑ, αφορά ολόκληρη την κοινωνία. Τους εργαζόμενους, τους ανέργους, τους φτωχούς, τα διαλυμένα νοσοκομεία και τα απαξιωμένα σχολεία. Μπορεί και πρέπει να ασκήσει την αναγκαία μαχητική αντιπολίτευση στην κυβέρνηση με στόχο την ανατροπή αυτής της πολιτικής. Μόνο εδώ θα μπορούσε να ενταχθεί μια **δουλειά τεκμηρίωσης, ελέγχου και αποκάλυψης από μια ανεξάρτητη από το κράτος και την ΕΕ επιτροπή** διεκδίκησης της διαγραφής του χρέους.

Αντίθετα, η **μικρο-πολιτική διαχείριση της αναδίπλωσης** και **υποταγή στην ψοφοδεή "διαπραγμάτευση μετά την υποταγή"**, αφορά το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ και τους περί αυτόν. Με σαφή όμως κίνδυνο πολιτικής αιχμαλωσίας της δράσης του λαϊκού κινήματος και της αριστεράς που επιμένει να ορίζεται από τα εργατικά συμφέροντα και ανάγκες.

Διαλέγει κανείς και παίρνει…

Το **Νέο Αριστερό Ρεύμα για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση,** στη συλλογική διαδικασία του Πανελλαδικού Πολιτικού Σώματος, τοποθετήθηκε με σαφήνεια και πληρότητα:

”Η αντικαπιταλιστική Αριστερά ξεκαθαρίζει πως η αριστερή αντιπολίτευση δεν μπορεί παρά να γίνει εκτός ΣΥΡΙΖΑ, ενισχύει την πολιτική της ανεξαρτησία. Σε κάθε περίπτωση δεν συμμετέχει σε πολιτικές πρωτοβουλίες που εντάσσονται στον αστερισμό των πτερύγων του ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα με κρατική ή κοινοβουλευτική θεσμική μορφή. Δεν συμμετέχει στην κοινοβουλευτική ΕΛΕ”.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, ξεδιπλώνει από τη μεριά της τη δράση της για τη διαγραφή του χρέους, σε σύνδεση με την αγωνιστική διεκδίκηση των ζωτικών εργατικών και κοινωνικών αναγκών, διεκδικώντας ένα άλλο αντικαπιταλιστικό δρόμο έξω από την ευρωζώνη, την ΕΕ και τη φυλακή των νόμων της καπιταλιστικής λειτουργίας και αγοράς.

Έχουμε πολλή δουλειά και καθόλου χρόνο.